

سنجش نگرش شهروندان نسبت به استفاده از وسایل حمل و نقل عمومی با استفاده از مدل تئوری رفتار برنامه ریزی شده

مهشید قریب پور، دانشجوی دکتری مدیریت منابع انسانی، دانشکده علوم اداری و اقتصادی، دانشگاه
فردوسی مشهد¹

فرناز برندگی، دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت بازرگانی، دانشکده علوم اداری و اقتصاد، دانشگاه
اصفهان

ستاره سرگزی، دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت بازرگانی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی
واحد نیشابور

¹ Gharibpoor@yahoo.com

چکیده

از سال ها پیش تا کنون برای رفع معضل ترافیک در شهرهای بزرگ، راهکار گسترش حمل و نقل عمومی ارائه و اجرا می گردد. این تحقیق برآنست تا علاوه بر سنجش نگرش شهروندان نسبت به استفاده از وسایل حمل و نقل عمومی، طبق مدل تئوری رفتار برنامه ریزی شده، رابطه آن را با متغیرهای هنجارهای ذهنی و کنترل کننده های رفتاری سنجیده و رفتار شهروندان را پیش بینی نماید. اهمیت نگرش بدان سبب است که نگرش عامل اصلی تعیین کننده رفتار فرد می باشد. بدین منظور از پرسشنامه جهت جمع آوری اطلاعات از جامعه آماری شهروندان غیر استفاده کننده از اتوبوس شهری استفاده شد. داده ها با استفاده از مدلسازی معادلات ساختاری تحلیل گشته و سرانجام این نتیجه به دست آمد که نگرش شهروندان، هنجارهای ذهنی آنها و کنترل کننده های رفتاری رابطه مثبت و معناداری با رفتار شهروندان در زمینه استفاده از وسایل حمل و نقل عمومی دارند. نیز نگرش شهروندان نسبت به اتوبوس شهری منفی بوده که در نتیجه به عدم استفاده از اتوبوس می انجامد. بدین ترتیب پیشنهاد می گردد برای ترویج استفاده از وسایل حمل و نقل عمومی و نیز بر طرف کردن موانع استفاده، نگرش شهروندان مورد بررسی قرار گرفته تا تمهیدات لازم جهت تغییر آن فراهم گردد.

کلید واژه: حمل و نقل عمومی، تئوری رفتار برنامه ریزی شده، نگرش، مدلسازی معادلات ساختاری